

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
17 323/2007-606/XIII.vyř.

Praha
24 srpna 2007

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 23. 3. 2007 na návrh, ve znění doplnění ze dne 16. 4. 2007, navrhovatele společnosti ČD - Telematika a.s., IČ: 614 59 445, se sídlem Praha 3, Pernerova 2819/2a, zastoupeném Mgr. Pavlou Kahounovou, advokátkou, Doleček Kahounová Sedláčková, advokátní kancelář, se sídlem Praha 1, Ostrovní 30, proti odpůrci společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s., IČ: 601 93 336, se sídlem Praha 4 - Michle, Za Brumlovkou 266/2, ve věci sporu o obnovení poskytování služeb se zvláštním tarifem 900, 906 a 909, toto

rozhodnutí:

I. Návrh na uložení povinnosti odpůrci obnovit poskytování služeb se zvláštním tarifem 900, 906 a 909 se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 23. 3. 2007 bylo správnímu orgánu doručeno podání v němž navrhovatel uvádí, že odpůrce přestal dne 1. 3. 2007 v naprostém rozporu s platnou Smlouvou o propojení sítě uzavřenou mezi dotčenými stranami dne 15. 9. 2007 (dále jen „Smlouva“) směřovat volání na čísla služeb 900, 906 a 909 umístěná v síti odpůrce, a domáhá se, aby správní orgán přijal taková opatření, která by zamezila jednostrannému porušování platné smlouvy o propojení, zabránila společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s. jednostrannému ukončení přístupu ke službám se zvláštním tarifem v její síti a konečně, aby správní orgán vydal předběžné opatření, které by pozastavilo výkon jednostranného rozhodnutí společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s. do doby rozhodnutí sporu. Návrh byl doložen kopíí dopisu odpůrce ze dne 7. 2. 2007, podepsaným Ing. Petrem Mádlé.

Po posouzení obsahu podání a předložených důkazů vyzval správní orgán dopisem navrhovatele k odstranění vad podání, spočívajících zejména v uvedení, jaký nárok odpůrce uplatňuje a jakého rozhodnutí se domáhá, a současně řízení přerušil. Vady byly odstraněny podáním doručeným správnímu orgánu dne 16. 4. 2007.

V doplněném podání se navrhovatel domáhá, aby správní orgán vydal rozhodnutí, kterým by byla odpůrci uložena povinnost do 24 hodin po nabytí právní moci rozhodnutí obnovit navrhovateli poskytování služeb se zvláštním tarifem 900, 906 a 909. V části, ve které navrhovatel požadoval i uložení povinnosti uhradit mu vzniklou finanční ztrátu ve výši 30.000,- Kč/1 měsíc zpětně k 1. 3. 2007, byla věc odložena usnesením předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále též „ČTÚ“) čj. 28 950/2007-606 ze dne 27. 4. 2007, které nabylo právní moci 16. 5. 2007. O předběžném opatření předsedy Rady ČTÚ rozhodl dne 30. 4. 2007 s tím, že návrh

na jeho vydání zamítl. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 24.7.2007, po rozhodnutí o rozkladu proti němu.

Odpůrce se k návrhu vyjádřil dne 2. 5. 2007 s tím, že příslušná část Smlouvy týkající se účtování předmětné služby není platná pro rozpor se zákonem č. 202/1990 Sb, o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů. Po skončení cenové regulace odpůrce dle svého vyjádření provedl změnu a zavedl k 1. 3. 2007 factoringový model tak, jak předpokládá Kodex Asociace provozovatelů veřejných telekomunikačních sítí (APVTS), a s dostatečným předstihem všem propojeným operátorům sdělil, že k tomuto datu nebude držitelem žádných negeografických telefonních čísel s prefixem 90x a nebude tedy poskytovatelem služeb se zvláštním tarifem a že přístup ke službám obsahu s prefixem 90x podnikatelů k jeho síti připojených (CP) bude zajišťovat pouze za souhlasu CP s přímým účtováním dotčených služeb pro hovory originované v síti propojených operátorů. Navrhovatel prý respektovat doporučení APVTS odmítá a trvá na původním účetním modelu. S ohledem na uvedené odpůrce žádá, aby byl návrh v plném rozsahu zamítnut. K vyjádření byl přiložen Kodex APVTS a vyjádření Pracovní skupiny při APVTS ze dne 16. 4. 2007.

Ve svém vyjádření ze dne 17. 5. 2007 navrhovatel uvedl, že právním titulem jeho návrhu je Smlouva. Odmítá tvrzení odpůrce, že příslušná část Smlouvy je neplatná pro rozpor se zákonem č. 202/1990 Sb., když podmínky tohoto zákona lze realizovat aktualizací Smlouvy, což dokazuje u služby 906 – loterie, kde se forma zdanění vyžadovaná uvedeným zákonem uplatňuje. Zdůrazňuje, že byl ochoten dohodnout s odpůrcem takové úpravy Smlouvy, které by zajistily dodržování všech platných právních předpisů, avšak k takovému jednání nebyl odpůrcem vyzván, neboť tento byl vždy ochoten jednat pouze o ukončení dotčené části Smlouvy. Podle navrhovatele odpůrce porušuje svým jednáním Smlouvu. Stranami bylo sjednáno, že pokud se některá ustanovení Smlouvy stanou neplatnými nebo nevymahatelnými, strany co nejdříve změní nebo nahradí tato ustanovení platnými, která se co nejvíce blíží zamýšlenému cíli původních ustanovení. K tomu však nedošlo, neboť odpůrce jednostranně ukončil poskytování sjednaných služeb. Pokud se jedná o Kodex APVTS, navrhovatel se domnívá, že řada operátorů s tímto vynuceným postupem nesouhlasí a zřejmě již podala na ČTÚ v této věci návrh na řešení sporu. Navíc Kodex nemá vyšší právní sílu než Smlouva a tak na jeho základě nemůže jedna strana měnit smluvní podmínky bez souhlasu druhé strany.

Správní orgán nařídil na den 6. 6. 2007 ústní jednání. Při něm odpůrce uvedl, že jako hlavní důvod pro zamítnutí návrhu odpůrce uvádí skutečnost, že neporušil příslušná ustanovení smlouvy o propojení, která namítá navrhovatel. Navrhovateli neoznámil, že by přestal poskytovat předmětnou službu, pouze ho informoval (dopisem ze dne 7. 2. 2007 přiloženým k návrhu) o skutečnosti, že přestává být držitelem přidělení čísel nutných k poskytování Služby přístup k službám se zvláštním tarifem 900, 906 a 909 poskytovanou společností Český Telecom (nyní Telefonica O2 Czech Republic, a.s.). K důvodům, proč by Smlouva měla pokrývat jen služby poskytované na číslech, u kterých je držitelem odpůrce, uvedl, že tato skutečnost vyplývá z čl. 1.20.1.2 Smlouvy. Dopis odpůrce ze dne 7. 2. 2007, který byl součástí podání navrhovatele, považuje odpůrce za předání seznamu čísel dle čl. 1.20.1.6 Smlouvy. K tomu navrhovatel namítl, že s takovýmto výkladem nebyl při podpisu Smlouvy srozuměn a ze znění uvedeného článku 1.20.1.2 dovozuje, že služba měla být podle Smlouvy poskytována na všech číslech s prefixem 900, 906 a 909, která byla v síti odpůrce dostupná (umístěná), ať už jejich držitelem byl odpůrce nebo kdokoliv jiný. Pokud se týká dopisu ze dne 7. 2. 2007 navrhovatel namítl, že z jeho obsahu není zřejmá souvislost s čl. 1.20.1.6. Pokud se týká Kodexu APVTS, odpůrce uvedl, že nikdy netvrdil a navrhovatele nenutil k jeho uplatnění; Kodex je podpůrný materiál, který vznikl na základě dohody členů obou asociací a který není pro nikoho právně závazný.

Při ústním jednání navrhovatel dále uvedl, že nepovažuje za pravdivou informaci uvedenou ve zmíněném dopise ze dne 7. 2. 2007, že od 1. 3. 2007 nebude odpůrce držitelem žádných čísel s prefixem 900, 906 a 909. Z údajů aktuálně (k 5. 6. 2007) zveřejněných ČTÚ na jeho webové stránce v databázi přidělených čísel vyplývá, že odpůrce je držitelem několika takových čísel. Odpůrce má za to, že navrhovatel tuto skutečnost vytrhuje z kontextu, protože čísla 90x, která spadají pod režim Smlouvy jsou z definice předmětné služby komerční, tj. čísla, na která se mohou

dovolat účastníci navrhovatele. Čísla, o kterých navrhovatel hovoří a jsou uvedena na webové stránce ČTÚ, nejsou pro komerční využití poskytování daných služeb a jsou pouze pro interní technickou potřebu odpůrce.

Na ústním jednání odpůrce přislíbil, že následně správnímu orgánu upřesní, zda volání na čísla s prefixem 900, 906 a 909 byla u této služby terminována přímo na číslech s prefixem 900, 906 nebo 909 popř. s použitím jiné platformy.

Dne 11. 6. 2007 správní orgán vyzval účastníky sporu, aby doložili komunikaci ve smyslu čl. 1.20.1.6 Smlouvy, z které by bylo zřejmé, na jakých konkrétních číslech byla předmětná služba přístupu ke službám se zvláštním tarifem 900, 906 a 909 ze strany odpůrce poskytována před jejím přerušením, tj. před 1. 3. 2007.

Odpůrce v dopise ze dne 20. 6. 2007 uvedl, že v současné době má přiděleno deset čísel s prefixem 90x, která jsou však využívána pro technické účely a ne pro účely poskytování předmětných služeb. Pokud se týká způsobu terminace volání u předmětných služeb, uvedl, že do 28. 2. 2007 měl odpůrce v síti přes 400 negeografických čísel s prefixem 90x, která byla přes IN platformu směrována na různá geografická čísla. V současné době již není možné zpětně určit, jaké přesměrování bylo u jednotlivých čísel uplatněno. Přesto zdůraznil, že služby IN platformy (přesměrování) nebyly poskytovány navrhovateli, ale byly placenou službou poskytovatelům obsahu (CP). Dle názoru odpůrce se tak nejednalo o terminaci ve smyslu rozhodnutí č. REM/9/04.2006-17 ze dne 26. 4. 2006. K 1. 3. 2007, kdy odpůrce přestal předmětná čísla využívat, došlo k oddělení služby „obsahu“ od služby „transportu“, došlo k tomu, že nezůstal jediný CP, který by předmětnou službu poskytoval tak, jak je upraveno ve Smlouvě. Konečně odpůrce doplnil svá vyjádření s tím, že dle jeho názoru nepřísluší ČTÚ rozhodovat o tom, zda odpůrce porušil Smlouvu, neboť se v tomto případě nejedná o povinnost uloženou zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. K vyjádření odpůrce přiložil kopii dopisu ze dne 25. 1. 2007 podepsaného Ing. Petrem Mádle.

V reakci na výše uvedenou výzvu správního orgánu ze dne 11. 6. 2007 odpůrce ve svém vyjádření ze dne 21. 6. 2007 uvedl, že podle potřeby byly elektronickou poštou zasílány seznamy čísel, která byla nově přístupná v síti odpůrce. V průběhu poskytování předmětné služby bylo odesláno řádově několik stovek e-mailů, odpůrce přiložil dva ilustrační. Dále přiložil seznam čísel s prefixem 90x, která byla ke dni 28. 2. 2007 dostupná v jeho síti. Navrhovatel pak v dopise ze dne 21. 6. 2007 uvedl, že žádnou takovou oficiální komunikací nedisponuje, ke komunikaci docházelo osobně či e-mailem, přístup ke službám však byl navrhovateli poskytován i bez dalšího.

Odpůrce se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí dne 11. 7. 2007, navrhovatel pak dne 23. 7. 2007.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se týká spor povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podle návrhu se navrhovatel domáhá, aby mu byla poskytována služba, která umožňuje jeho účastníkům dovolat se na čísla (s prefixem 900, 906 a 909) v síti odpůrce, tedy se jedná o službu terminace. Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o dotčeném návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor, který se týká povinností odpůrce uložených mu rozhodnutím ČTÚ č. REM/9/04.2006-17 a následně upravených rozhodnutím ČTÚ č. REM/9/08.2007-1 (dále též souhrnně „rozhodnutí REM“), tedy povinností uložených odpůrci na základě zákona o elektronických komunikacích, neboť uvedeným rozhodnutím byla odpůrci uložena pro účely ukončení volání (terminaci) povinnost v části I. výroku pod písm. a) „vyhovět požadavku na propojení sítě nebo síťového zařízení na místní a na první tranzitní ústředně pro volání na

aa) geografická čísla veřejné pevné telefonní sítě účastníka řízení, která se skládají z kódu číslovací oblasti a doplňkových číslic, vymezená v § 5 odst. 2 a příloze č. 1 části 5 vyhlášky č. 117/2007 Sb., o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací,

ab) negeografická čísla veřejné pevné telefonní sítě účastníka řízení, která se skládají z přístupového kódu k neveřejné telefonní síti a doplňkových číslic, vymezená v § 5 odst. 2 a příloze č. 1 části 9 vyhlášky č. 117/2007 Sb., o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací, s výjimkou čísel, která se skládají z přístupového kódu k virtuálním neveřejným telefonním sítím (VPN) a doplňkových číslic,

nejpozději ve lhůtách uvedených v referenční nabídce propojení ode dne obdržení požadavků na propojení“. Tato povinnost zahrnuje i nezrušení již existujícího propojení, pokud je v souladu s referenční nabídkou, kterou ČTÚ prověřil, neboť účelem uložení této povinnosti je zajistit propojení pro terminaci.

Vedle možnosti pro uložení předmětné povinnosti na základě výsledku analýzy relevantního trhu existuje ze zákona další možnost, jak může ČTÚ uložit povinnost, a to na základě § 79 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích. Správní orgán konstatuje, že na základě tohoto ustanovení nebyla odpůrci uložena žádná povinnost, podle které by musel poskytovat navrhovateli služby volání na čísla se zvláštním tarifem 900, 906 a 909. Tato povinnost rovněž tak nevyplývá z žádného jiného ustanovení zákona o elektronických komunikacích.

Předmětem správního řízení, jak vyplývá z formulace návrhu, je povinnost odpůrce obnovit navrhovateli poskytování služeb se zvláštním tarifem 900, 906 a 909. Na základě výše uvedené pravomoci předsedy Rady ČTÚ je tedy v tomto sporu třeba zkoumat otázku, zda v návrhu uvedená povinnost je povinností stanovenou odpůrci v rozhodnutí REM. Předseda Rady ČTÚ nemá obecně pravomoc rozhodovat jakékoliv spory o dodržování smluv o propojení jen z toho titulu, že taková smlouva je uzavřena osobami vykonávajícími komunikační činnost; může rozhodovat jen takový spor z uzavřené smlouvy, pokud v konkrétním případě spor o právo či povinnost ze smlouvy je zároveň sporem, který se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Jinými slovy, předseda Rady ČTÚ je oprávněn rozhodovat takový spor z uzavřené smlouvy, kde jeho předmětem je smluvně upravená povinnost, kterou povinné straně stanovuje zákon o elektronických komunikacích nebo jí byla na jeho základě uložena.

V daném případě je třeba posoudit, v jakém rozsahu je povinnost uvedeným rozhodnutím REM odpůrci stanovena, tj. na jaká volání se vztahuje, resp. co se rozumí službou ukončení volání (terminací). Povinnost upravená rozhodnutím REM stanovuje okruh geografických a negeografických čísel, pro která platí. Čísla s prefixem 900, 906 a 909 jsou podle platného číslovacího plánu (vyhláška č. 117/2007 Sb.) určena pro přístup ke službám s vyjádřenou cenou. V ustanovení § 34 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích jsou jako příklady negeografických čísel vyjmenována čísla služeb se zvýšeným tarifem, což bylo označení pro čísla služeb s prefixem 900, 906 a 909 v předchozím číslovacím plánu. Čísla s prefixem 900, 906 a 909 jsou tak čísla negeografickými. Rozhodnutí REM vymezuje rozsah své působnosti na „negeografická čísla veřejné pevné telefonní sítě účastníka řízení, která se skládají z přístupového kódu k neveřejné telefonní síti a doplňkových číslic, vymezená v § 5 odst. 2 a příloze č. 1 části 9 vyhlášky č. 117/2007 Sb.“. V ustanoveních uvedených v citované části rozhodnutí REM nejsou čísla s prefixem 900, 906 a 909 a rozhodnutí REM se tak na tato čísla nevztahuje.

Z uvedených důvodů má správní orgán za to, že odpůrci není rozhodnutím REM uložena povinnost poskytovat navrhovateli služby (ukončení) volání na čísla se zvláštním tarifem 900, 906 a 909, která by byla funkční v síti odpůrce. Její poskytování je tak na smluvní volnosti (a dobrovolnosti) stran.

Na základě výše uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že odpůrci zákon o elektronických komunikacích nebo povinnost uložená na jeho základě neukládá, aby navrhovateli poskytoval služby se zvláštním tarifem 900, 906 a 909. Proto nelze též dovodit na takovém základě ani povinnost jejich poskytování obnovit, a tak nebylo možné jinak než návrh zamítnout. Dalšími otázkami se pro účely tohoto řízení nebylo třeba zabývat, protože otázka existence předmětné povinnosti odpůrce je pro řízení rozhodující.

Nad rámec tohoto rozhodnutí se uvádí, že v tomto řízení byla zásadní otázka, zda povinnost, jejíž uložení se navrhovatel domáhal, je stanovena zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Správní orgán proto zdůrazňuje, že zamítnutí návrhu bylo provedeno pouze a jen z tohoto důvodu, přičemž nebylo dále rozhodováno, zda došlo či nedošlo k porušení Smlouvy. K takovému rozhodování nemá předseda Rady ČTÚ, jak je uvedeno výše, bez dalšího pravomoc.

Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu nevyplývá, že odpůrci, tedy účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, vznikly náklady řízení a navrhovatel neměl ve věci úspěch, náhrada nákladů řízení se žádné ze stran nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

VYPRAVENO DNE 28. 08. 2007

VYPRAVENO DNE 27. 08. 2007